

FANBOY MÓD

Érdekes fordulatot hozott a májusi szám. Rendkívül domináns lett a fanboy rovat, ugyanis úgy tartotta kedvem, hogy NewPlayer mellé beszálltam én, Hiro-taka is. Plusz váratlanul Iskariotes is hozzáített két címet a cikkhez. A Fangirlnél már olvashattátok, hogy Dokuro-chan kis szabadságra ment. Természetesen a nyári számrá már itt lesz ő is, hogy írjon a legújabb címekről. Mi már várjuk.

NewPlayer véleményei:

High School DxD BorN

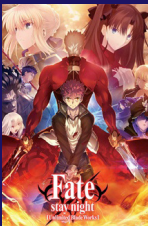
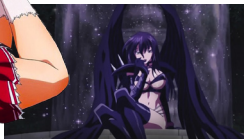
Mit is lehet elmondani egy olyan animéről aminek már a harmadik évada megy? A cselekményért nézem... Főleg mert most cenzúrámentes.

Na jó, ez tényleg úgy volt, hogy az ecchi miatt kezdtem el nézni, de aztán a cselekményért maradtam. Már az első évad vége is odaragasztott a képernyő elé, de a NEW-ban aztán végérvényesen rajongó lettem. Végigigultam az egészet. Persze a félreértett helyzetek és véletlen balesetek ugyanúgy mennek végig, de enélkül azt hi-

szem nem is lenne az igazi a sorozat.

Az új évadból sem maradhat ki a melléből érintéssel szerzett energia és hasonlók. Az ecchi részek között azért megbújik egy-egy karakter történet is és végre fény derül például Koneko származására. De nem akarok a történetből mást elmondani. Aki eddig is nézte az előzményeket az ezt is nézni fogja. A szintet hozzák mind grafikában, mind hangulatban. Én már nagyon várom a folytatást!

Ore Monogatari!!

Adott egy nagydarab srác, akinek a legjobb haverja egy jóképű szívitéró. Adott egy kicsaj, akibe a nagydarab srác már első ránézésre beleszeretett, de inkább félre teszi az érzéseit a haverja miatt, mert azt hiszi, hogy a lánynak ő tetszik (nem nagy titok, de nem így van). Na így kezdődik a történet, amiben az első részek csak félreértésekkel vannak tele.

Történetileg a Monogatari nagyon arányosan egyszerű, de mégis nagy-szerű anime. Nem akarja megváltani a világot, csak a bennünk lévő tinilányt hozza elő.

Grafikát nézve az egész nagyon aranyos ábrázolást kapott. A főszereplő Takeón látszódik, hogy egy igazi szumóbirkozó és mindenkinél egy fejjel magasabb. Kemény kötésű erős gyerek, aki fél kézzel felemel egy vas tartógerendát. Yamato-chan az az igazi hercegnő típus, akit meg kell védeni mindentől, ennek megfelelően hatalmas szerepei vannak és igen apró ter-

mete. Talán fele akkora, mint Takeo.

Aki egy kellemes esti lány szerelmű kikapcsolódásra vágyik, az nézzen bele ebbe az animébe.

Yahari Ore no Seishun Love Comedy wa Machigatteiru. Zoku

Egy kicsit bajban vagyok ezzel az animével. Már az előző évadot is úgy néztem, hogy nem tudtam eldönteni, hogy ez iszonyatosan jó vagy hihetetlenül rossz. A főszereplő szenvedése, világfájdalma és ségélykiáltása egyszerűen odaragaszt a képernyő elé. De ugyanezen okok miatt néha úgy érzem, hogy elviselhetetlen az egész. Mégis valahogy, amikor kijött egy újabb rész, akkor azt megnéztem, mert mozgatta a fantáziámat és minden egyes rész után kíváncsi lettem, hogy mi lesz a folytatás.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

A történet magányos emberekről szól, akik összekerülnek egy klubba, ahol segíteniük kell más embereken. Az anime maga inkább a karakterek érzéseiről és gondolatairól szól.

A hangulata nagyon komor és sötét, viszont a rajzolása valami iszonyatosan tetszősre sikerült.

Aki nem látta az előzményt, nézze meg, viszont ha nem szereti a komor műveket, ne kezdjen bele. Aki csak ecchiket vagy shoujűkat néz szintén kihagyhatja.

Nagyon nehéz megmondani, hogy kinek ajánlom. Talán annak, aki érezte már, hogy nem érti meg senki, hogy amiről beszélni szeretne, de másokat nem érdekel vagy ha meg is hallgatják, félreértik, amit mondani szeretne.

Denpa Kyoushi

Adott egy kocka, aki inkább már otthon ülő NEET életet él. A kishűga ezt megelégteli és szerez neki egy tanári állást. Persze a főszereplőnek, Kagami Junichirounek ez marhára nem tetszik, nem is akarja elvállalni és nem is veszi komolyan. Végül mégis azon kapja magát, hogy tanítja az ifjúságot. Az első három részig, ahol aztán kirúgatja magát az iskolából, hogy visszatérhessen

a blogjaihoz és a már megszokott otthoni életéhez.

Persze ez nem jöhet össze, mert egy másik elit iskola megkörmökezi, hogy náluk legyen tanár. Na valahol itt tartok most a 4. résszel.

Amikor elkezdtem nézni az animét, akkor a tanár téma fogott meg (anyám, apám tanár, szóval ez a téma mindig is érdekelt), és az, hogy egy NEET hogyan boldogul az emberek között. De valahogy ez az animé-

ben nem igazán jön át. Az egész próbál vicces lenni, valamilyen morális értéket átadni és tanítani: például ne nézzünk le valakit csak azért mert egy cselédlány kávézóban dolgozik, de ez valahogy nem jön át. A rajzolás sem segít ezen, mert olyan pocskék, hogy az valami hihetetlen. A karakterek hangjai is irritálnak engem, főleg a kishűgé.

Hogy fogom-e tovább nézni? Nem tudom. Az első két részt egymás után néztem meg, mert új volt és jó volt. A harmadik résznél már kicsit kritikusabb voltam és nagyon zavart a rajzolás, amin a negyedik rész egyáltalán nem segített. Ez a rajzstílus egyszerűen nekem unszimpatikus.

Hogy kinek ajánlom? Azt hiszem, hogy senkinek. Egy kicsit csodálás nekem az egész anime.

Nisekoi

Ez már a harmadik folytatásom ebben a szezonban, úgyhogy ez a folytatások évada.

Még az előző évben ment a Nisekoi első sorozata, ami nemcsak a grafikájával de a vicces történetével is magával ragadott. Itt megint csak azt tudom mondani, hogy aki az előzményt nem látta, az bele se kezdjen! Raku és Chitoge álserelmi története tovább bonyolódik és a második évadban megismerkedhetünk a szereplők családjával is, például előkerül Chitoge anyukája. Persze a lakatról továbbra sem derül ki semmi érdekes, sőt teljesen a háttérbe szorul. Arra tippelek, hogy majd úgy 30 év múlva, mikor már a 300. résznél tartunk, akkor

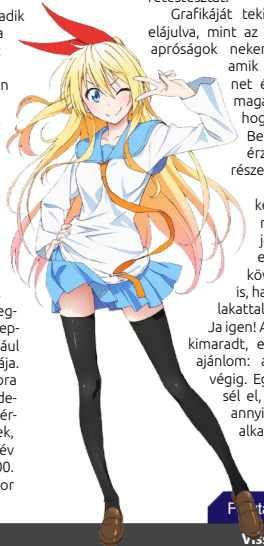

majd kalapáccsal szétverik és kiderül, hogy mi van benne, addig meg nyújtják mint a rétestésztát.

Grafikáját tekintve nem vagyok úgy elájulva, mint az előző évadnál. Azok az apróságok nekem nagyon hiányoznak, amik ott megvoltak. A történet érdekes és még mindig magával ragad, hiába tudom, hogy ez csak időhűzás. A Beelzebubnál volt hasonló érzésem, hogy még a filler részek is jók.

Aki látta az előzményeket és tetszett neki, az nézze ezt is, mert nagyon jó! Leragaszt a képernyő elé, már nagyon várom a következő részt. Még akkor is, ha abban sem lesz semmi a lakattal kapcsolatosan!

Ja igen! A legfontosabb majdnem kimaradt, ezt viszont mindenkinek ajánlom: az openinget nézzétek végig. Egy külön történetet mesél el, ami annyira abszurd és annyira vicces, hogy minden alkalommal megnézem.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Plastic Memories

Az androidos animékkel van egy olyan bajom, hogy a *Chobits* számomra az abszolút etalon. Azt hiszem nem fogok sosem olyan animét találni, ami csak egy kicsit is megközelíti azt a szintet. Aki pedig nem ismeri a *Chobits*ot, most rögtön és azonnal pótolja be a hiányosságát!

A *Plastic Memories* egy android begyűjtő csapatról szól. A giftiáknak nevezett androidokat gyűjtik be, mielőtt még lejár az idejük, elvesztenék emlékeiket és ösztönlényekké válnának akik veszélyesek az emberekre. Ebbe a csapatba kerül be a főszereplő Tsukasa Mizugaki és kap maga mellé egy csöndes giftia lányt.

A történet nagyon újat nem hoz. A giftiák is emberek? Ha együtt élnek az emberekkel, akik már családtagként tekintenek rájuk, akkor hogyan lehet őket elválasztani egymástól? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket próbál megfogalmazni az anime. A legtöbb esetben inkább elgondolkodtató és csak nagyon ritkán vicces, vagy vidám hangvételű. Az 5. résznek ráadásul úgy van vége és olyan dolgokat mutat be, ami miatt az ember szétrágja a körmét és nem hiszi el, hogy most megint várnia kell egy hetet, hogy megtudja mi lesz a folytatás.

Grafikát tekintve az anime nem egy bajom durranás. Hozza a szintet, amit ma alapján tekinthetünk.

Aki szereti az elgondolkodtató animéket, de nagyon nem akarja magát megérinteni vagy csak érdeklí a téma, annak szerintem érdemes belekezdnie ebbe a sorozatba. Én nézni fogom tovább, mert most már érdekel, hogy mi lesz a szereplőkkel!

Punchline

Nem volt sok elvárásom az animével kapcsolatban. Ha egy szóban kéne megfogalmaznom az érzéseimet, az az lenne, hogy: random. Az egész anime annyira vicces és véletlenszerű, hogy már csak azért is megnézi az ember, hogy akkor most mi is lesz a folytatás.

A történet egy Yuuta Iridatsu nevű srácról szól, aki egy apartmanban lakik. Egyik nap történik vele egy különös dolog és a szelleme elhagyja a testét. Szellemeként repdes az apartmanházban, ahol eddig élt és megfigyeli az ott lakókat, akiket így ismerünk meg. Ám főszereplőnkben van egy gyengesége. Ha bugyit lát és felizgatja magát, akkor akár az egész világ felrobbanhat.

Úgyhogy az eszeveszett történet, a váratlan események, az egyedi és számomra magával ragadó grafika nekem nagyon be-

jött. Már alig várom a folytatást!

Én csak ajánlani tudom mindenkinek, aki valami egyedire vágyik.

Dungeon ni Deai wo Motomeru no wa Machigatteiru Darou ka

A történet egy rpg játék szerű világban játszódik, ahol familiák vannak, amiket földre szállt istenek vezetnek. Ezekbe a családokba tartoznak kalandorok, kiegészítők, varázslók és kazamatákba járnak szörnyeket ölni és kincseket gyűjteni.

Főhősünk Bell Cranel is egy ilyen familia tagja. Bár igaz, hogy ő az egyedüli tag. (Már az OP-ED-ből kiderül, hogy valószínűleg lesznek többen is. Meg ha nem lennének többen, hogyan haladna előre a történet, hogy ők is nagy familia legyenek?)

A grafikáját tekintve az anime eléggé

átlagos, semmi kiemelkedő. A harci jelenekek látványosak, a varázslatoknál nincsen az érzésem, hogy na ezt csak CG-vel rádobták. Igényesen van minden megrajzolva.

Akik egy kicsit is szeretik az rpg játékokat, azoknak szerintem ez az anime is tetszeni fog.

Engem most ezzel a világgal fogtak meg. Bár Hestiát nem igazán tudom hova tenni. Miért köti fel a melléit? Na majd talán később kiderül!

Hirota véleményei:

Mivel a tőlem megszokottól több címet nézek a szezonból, ezért úgy gondoltam beszállok a fanboy rovatba. Ha időm és lehetőségem lesz rá, akkor a jövőben is részt veszek benne.

NP a *DanMachi*val fejezte be, ezért én azzal kezdem.

DanManchi

Egyre több ilyen kilométer hosszúságú címmel találkozom, ezért elkerülhetetlenül arra gondoltam, hogy Japánban megszűnt a "Hogy nevezd el a művedet?" című kurzus. No, de jöjjön a lényeg.

Főként a fantasy környezet keltette fel az érdeklődésemet. Azonban legnagyobb bánatomra semmit nem tudunk meg a világról. Van egy nagy torony (dungeon) a város közepén, oda a kalandor bemegy, harcol, kijön, eladja az árut és szintet lép, sajnos a dungeonról is nagyon keveset tudunk meg. A szintlépés módja kimondottan tetszik: a kalandorok hátán minden regisztrálva van, amit a familia istene tud upgradelni. Ennyi.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Az istenek közt talán legismertebb Héphaisztosz, de találunk még görög, skandináv (Freya), japán (Takemikazuchi) és indiai (Ganesha) mitológiából is isteneket. A grafikával és az animációval nekem sem volt bajom, bár több harcot vártam. Ennek ellenére az anime hozza, amit kell. Ez egy három, akárhonnán nézzük és Bell ennek megfelelően lágyszívú, bugyuta háromhős, akihez szép sorban csatlakoznak majd a csajok. Például már az első részben találkozunk Aizzal, de a sorozatos menekülésekknek hála a 7. részig kell várni, mire egymáshoz szólnak, viszont ekkor legalább a rész nagy százalékát kettejüknek szentelték.

A zenéi illenek hozzá, de nekem kicsit egysíkúak. Jah, és Hestia kötözje: nos az azért van, hogy még jobban fel legyen push-upolva a melle. Nem mellesleg nagyon hamar divatot is teremtett vele, mert lehet ilyet venni Japánban. A karakterek teljesen sablonosak, az a kevés történet is nagyon lassan halad és mivel egyelőre 13 részes lesz, nem is gondolom, hogy sok mindent kihoznak belőle. Többé-kevésbé epizódikus felépítésű, azt követhetjük nyomon, ahogy Bell kalandozik a dungeonban és bolondozik a csajokkal. Utóbbit persze ügyefogyottan csinálja. Ennek megfelelően találunk a sorozatban három elemeket (pl. randizás, féltékenykedés), sok érdeke-

sebb információt viszont kihagytak, ami a regényben és a mangában benne van. Az egész cím nagyon sokáig húzható és mivel 2013-ban indult a regény, valamint a manga is, még sokáig fog futni. Jelenleg 4 pontnál nem hiszem, hogy többet adnék rá. Még úgy sem hogy a 8. rész nagyon jó volt.

Arsan Senki (TV)

Ha a DanMachi nem enyhítette a fantasy vágyam, majd az Arslan fogja. Korábban már láttam az OVA-t, így szinte közelében nézem. A hat részes OVA viszonylag retró, mivel 1991-től 1995-ig futott, így kicsit érdekes volt az új dizájn számomra. De Arakawa megint remek munkát végzett a karakterekkel annak ellenére, hogy nekem a retró dizájn jobban tetszett. Valahogy komolyabbnak hatott. Az első amolyan bevezető rész volt. Meglehetősen kellemes, bár kissé gyermeket hangulattal, de nagy

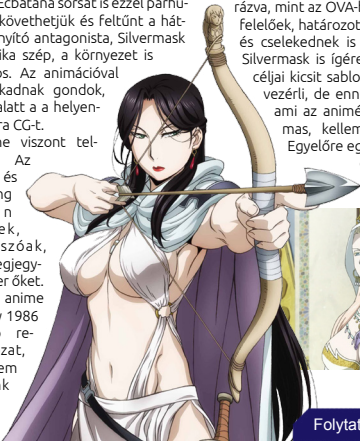
hibát követ el, aki ez alapján ítéli/ítélt meg a sorozatot. A rész azért arra jó volt, hogy megtudjuk Pars királyság egy pogány, rabszolgatartó, harcos nép. Fővárosának Ecbatánának épületei az arabiai/perzsa mintákat követik. Az anime a többi részben sokkal sötétebb, komorabb hangvételűt vett fel, kezdve onnan, hogy Andragoras saját önféjűsége, macacssága és elvakult gőgje miatt a saját embereit a halálba küldte. Úgy vesztette el a háborút, mint Eren az anyját, a főváros és maga az ország is a pusztulás szélére került. Innen indul igazából a történet Arslan herceg szemszögéből figyelve, hogy a köré gyűjtött hűséges harcosok miként próbálnak előnyt szerezni és visszavenni azt, ami az övék volt. Természetesen Ecbatana sorsát is ezzel párhuzamosan követhetjük és feltűnt a háttérből irányító antagonistát, Silvermask is. A grafika szép, a környezet is hangulatos. Az animációval viszont akadnak gondok, érzem ezalatt a helyenként gyatra CG-t.

A zene viszont teljesen jó. Az opening és az ending nagyon otetszenek, fülbemászóak, hamar megjegyzik az ember őket.

Az anime alapja egy 1986 óta futó regénysorozat, így itt sem várhatunk konkrét

befejezést sajnos, de talán jobb hír, hogy 25 részes lesz a sorozat. Viszont ha ebben a tempóban halad, nem fog tovább jutni az OVA-nál, amit sajnállok. De reménykedem egy második évadban. A lassú haladás előnye, hogy a mű részletesebb, így sok minden érthetőbb, jobban el van magyarázva, mint az OVA-ban. A karakterek megfelelőek, határozottak, tudják mi a dolguk és cselekednek is ha kell. A főellenség, Silvermask is ígéretes karakter, bár az ő céljai kicsit sablonosak, mivel a bosszú vezérli, de ennek a megvalósítása az, ami az animét jóvá teszi. Egy izgalmas, kellemes fantasyt kapunk. Egyelőre egy stabil hetesre tudom értékelni.

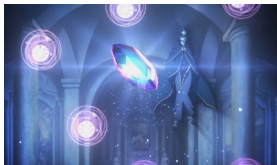

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Fate/stay night: Unlimited Blade Works (TV) 2nd Season

Ez a franchise is csak növekszik, mint a bolondgomba. Főleg mostanában, a Fate/Zero óta burjánzott el. Mivel a kedvenc animémről van szó, még ha a Föld meg is állna, akkor is nézném. Hiába Second Season nem beszélnek 2. évadról, szimplán a divatnak megfelelően ketté vágják. Szóval most folytatódott a télen félbehagyott történet. Aki nem tudná annak elmondom, hogy a *Fate/Stay Night* visual novel UBW szálát dolgozza fel az anime. A Fate route még 2006-ban lett feldolgozva a Studio Deen jóvoltából, a harmadik Heaven's Fele-t pedig film formájában fogjuk kapni, valamikor a jövőben. Az anime szerkezete nem változott: elképesztően látványos harcok és beszélgetések váltakoznak, ahogy az előző részekben. Az első évadban a főgonosz szerepét kitöltő Caster elleni harc lezárult és nagyon izgalmasra sikerült, emellett elindultak a mesterek és szolgák közötti kavargások. Archer még hangúlyosabb karakter lett, céljait és valódi kiletét is megtudtuk. Természetesen Gilgamesh is feltűnt, amit Berserker és Illya nem üszött meg szárazon. Még hátra van öt rész, de már beindult a végjáték és kialakulóban vannak a párharcok. A Shirou vs. Archer fight nagyon tetszett. Kirei is kiteregette

kártyáit, de nem ment vele sokra. A grafika hozza az ufotable minőséget, a képek gyönyörűek, az effektek látványosak, öröm a szememnek. Egyedül az openinggel és az endinggel nem vagyok kibékülve. Az Aimer új zenéje erőtlén és nem passzol a képekhez, a *Zankyou no Terror*-t jól eltalálták, ez most nem. Kalafina is csalódást okozott, elég gyenge endinggel rukkoltak elő. Emeltem, hogy kedvenc, ezért hajlamos vagyok részrehajlani itélni és elnézni a hibáit. A legmagasabb pontot simán rádobom.

Kekkaï Sensen

Mindenek előtt leszögezem, hogy ezt az animét kizárólag két dolog miatt kezdem el. Az egyik Koyama Rikiya személye, mivel ő biztosítja az egyik főszereplő, Klaus hangját. A másik, hogy az anime alapjául szolgáló manga alkotója Yasuhiro Nightow, aki a hazánkban is vetített Trigun alkotója.

Sőt a mangáját is kiadták itthon, amit sajnos végül nem fejeztek be. Kijelentem, hogy a Kekkaï varázstát két dolog adja. Az egyik, hogy semennyire nem veszi magát komolyan. A másik, hogy a karakterek veszélyesen örültek.

Helyszínünk New York városa, ahol összekapcsolódott az itteni világ egy másik dimenzióval. Ennek következtében a város egy áthatolhatatlan burkba került. Az em-

berek és a különféle, rendkívül változatos formájú és fajú lények kénytelenek együtt élni. Ez tehát az alapszitu, ebbe csatlakozunk be mi, nézők. A részek epizódikusak, minden részben a város *Men in Black* szupercapatának, a Librának a - nem teljesen százás - tagjait láthatjuk a szemünk előtt rohagálni és élhetjük át abszurd kalandjaikat, melyben a gonosz lényeket teszik helyre, érdekesebbnél érdekesebb szituációkba keveredve. Persze ez úgy szokott kezdődni, hogy valamelyik tag bájba kerül (általában vagy Leo vagy Zapp), végül pedig Klaus húzza ki őket onnan. Az anime sok karaktert mozgat, de egyelőre elég felületesen kerültek bemutatásra, és meglehetősen üresek. A színvilág barnás-szürkés, sötétebb színekkel, ami szerintem

tökéletesen passzol a világhoz, egy 30-as évekbeli hangulatot idéz. A grafika és az animáció is szép. A zenék hangulatosak. Az opening-ending páros is tetszetős. Sőt az endingben lévő táncok máris bejárták a netet gif formájában. Nincs igazán összefüggő történet, de talán jobb is így, mindössze pár sablonos mondat tartják fenn a háttérben húzódo szálakat (pl. Black). A Libra tagjait bár jószándék vezérlí, mégis tovább tudnak rontani a helyzeten és ennek megfelelően a város bizony pusztul. De minden jó, ha jó a vége. A karakterek viccesek, szerethetőek. Azért negatívumot is tudok mondani, sajnos volt egy-két rész, amit túlságosan is elhanyagoltak, ezek teljesebb kifejtést igényeltek volna (például a sakkjátzsma). Továbbá sokaknak juthat eszébe a sorozatról a *DRRR!* vagy a *Baccano*, de itt valahogy nem jön át annyira a hangulat. A részek önméltólok és az egész lóg a levegőben. Egyelőre 6 pontot ítélek oda neki.

olytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Iskariotes véleményei:

Gunslinger Stratos: The Animation

A készítők egy nem túl eredeti ötlettel álltak elő a sorozatban: adott két párhuzamos világ és csak az egyik élheti túl a háborút (valakinek a *Rejtély* című sorozat rémlik esetleg?). Azt a háborút, amit 2015-ben vívnak az ellenfelek, ahelyett, hogy real time-ban 2115-ben harcolnának egymással. Az indoklás az, hogy ez van mindkét időtől egyenlő távolságra (ezt így nem értem, szóval jó lenne, ha a Doktor vagy Okabe ezt elmagyarázná). Ja igen, természetesen ez a sorozat sem szegi meg a 11-es számú anime klisé szabályát: egy háborút sohasem hadseregek vívnak, hanem csak és kizárólag tinik. Ámbár akadtak/akadnak idősebb karakterek, de a gonoszoknak tűnő profot nehéz komolyan venni egy piros pöttyös nyakkendőben, a másik idősebb karaktert (akinek aranyozott pisztolyai voltak) pedig masszív 3,5 perces szereplés után kiiktatták. Az egyetlen hasznavehető idősebb személy egy doktornő, aki szőke, és mint a legtöbb anime orvosnő nagy mellekkel és perverz magatartással van megáldva - szerintem egyébként erősen hasonlít *Bayonettára*. De ha már a hasonlóságot szóba hoztam, akkor itt jegyzem meg, hogy

szinte minden egyes részben történik egy-egy kikapcsolás valamilyen animérré legyen az akár a *Jojo*, a *GiTS* vagy éppen az *Ergo Proxy*.

Uhh, egy kicsit eltértem a tárgytól! Visszakanyarodva a történethez meg kell

említeni, hogy a két világ azért tud egymás létezéséről, mert majd a jövőben feltalálják az időhajlítást (a következő *Avatar* sorozatnál már minden bizonylan lesz timebender képesség is, bezony). Ennek köszönhetően tehát tudnak egymásról, így elkezdik a totális háborút a másik világ ellen. De még mielőtt ez bekövetkezne, megjelennek a titokzatos idegenek, akik ráveszik a két felet, hogy a múltban harcoljanak kevés em-

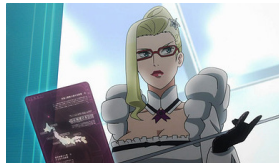
berrel; végül aki győz, annak a világa megmarad, ha nem így tesznek, akkor mindkét világ elpusztul majd. No, ebben a harcban vesznek részt főhősünk is, Kazasumi és Kyoukai és a másik oldalról is ők, hiszen párhuzamos világok vannak (*Jet Li-s Egyetlen*

film, hahó). A harcok, mint mondtam 2015-ben zajlanak és persze csak egy helyen lehet ezeket a csatákat megvívni: Tokióban. Egész pontosan nem értem vagy csak figyelmetlen voltam, amikor ezt magyarázták, de a lényeg az, hogy az emberek hologramnak tűnnek, csak az épületek valóságok, de azoknak a megromlását sem veszik észre az emberek. Úgy érzem ezt a részét még csiszolhatták volna a készítőik. A harcokban speciális fegyverekkel

lehet csak harcolni, amiket energia kockából nyernek ki (már várom, hogy Optimus fővezér valahol bekanyarodjon értük). Amit még feltétlenül le akartam írni, hogy a 2015-ös és a 2115-ös világ között csak meghatározott helyeken lehet átkelni, ami tisztára olyan, mint a *Mátrixban*.

A sorozat grafikája nekem elmenős, az eddig legjobban rajzolt jelenet az első rész első pár perce volt szerintem. Az anime elején még az arck rajzolása elég pocskék volt, de mostanra már egész jók lettek. Az opening és az ending elmenős darabok, semmi extra, de simán vállalhatóak. Kíváncsian várom, hogy most mi lesz Tokióval? Az öreg professor végül is mennyire gonosz, már ha az (de biztosan az)? Az idegeneknek mi a valós céljuk? A kislány kicsoda valójában, mi célból jelenik meg és miért tűnik el?

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

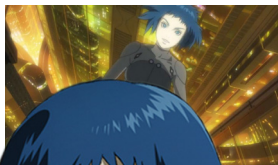
Ghost in the Shell: Arise - Alternative Architecture

A GiTS univerzum kétséget kizáróan leggyengébb részéhez van szerencsénk. Sem zeneileg, sem grafikailag nem tudja ez a sorozat hozni azt, amit egy ilyen névtől és felmenőktől már megszokhattunk.

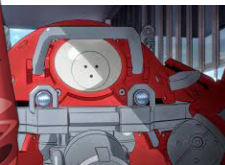
A sorozat maga abba a korbba kalauzol el minket, amikor Kusanagi még nem volt a kilences szekció tagja, pont most kezdik összeszedni a csapatot. Batout vagy éppen Tougsut. A Tachikomák még nem léteznek vagy legalábbis nem abban az alakjukban, ahogyan megszokhattuk őket. Itt még csak fegyverszállítók. Aramaki még nem volt ősz, Motokónak meg még nem jutott eszébe nagymellű modellre váltani testét.

Lehet, hogy a sorozat előzmény akar lenni, de számomra ez nem jött össze. A magazin egészét meg tudnám tölteni, hogy mikor, hol, hogyan és miképpen térnek el vagy csúsztatnak a készítő az eddig megismert GiTS univerzumhoz képest. Néhanapján úgy érzem, csak feleslegesen puffogatnak frázisokat és GiTS-es kliséket és még azokat is rosszul. Szóval tankajtó kinyitáshoz teljes erőbedobás kell,

olyan nincs, hogy csak egy kézzel nyisson ki egy ilyen Kusanagi. Komolyan rosszul esik, hogy így nyúltak hozzá a sorozathoz. Nem tetszik, hogy grafikailag nem veri az egész jelenlegi animés mezőnyt, holott ez mindig is névjegye volt ennek a világnak és ez alól a jól kivitelezett opening sem lehet mentés. Rossz hallani, hogy az eddig kiváló zenei alapokat sutba vágják, jó természetesen Origa halála nem könnyített a helyzeten, de ez akkor sem lehet mentés a mostani színvonaltalanságra. Ahogyan a történetet sem lehet megvédeni.

Úgy gondolom kiváló lehetőség nyílt volna arra, hogy a karaktereket (és nem csak az Őrnagyot) mélyebben bemutassák. A GiTS franchise még mindig lóg egy Ishikawa és egy Borma előzménnyel, de főleg az utóbbival bánnak mostohán a készítő. De lehetett volna arra

is használni a keretet, hogy a háttér történelmet (például: Második Vietnámi háború, Amerikai Birodalom kialakulása és a többi, és a többi) pontosabban és részletesebben bemutassák. De nem! Már megint egy szokásos összeesküvéses történetet kaptunk, ami inkább mondható egy erősebb kontónak semmint hihető valóságnak. Természetesen lehet nincs igazam és egész egyszerűen csak túl szigorú vagyok, mert a GiTS-ről van szó. Nem tudom. Van még számomra vissza hat rész még bármit ki lehet hozni a történetből, ha a készítő úgy akarják... ha nem, akkor hát ez is oda kerül, mint az Innocence: szép-szép, de azért maradjunk csak az igazi 1995-ös szerelemnél.

